

Tillsynsenheten
Magnus Olofsson
010-240 53 82
magnus.olofsson@msb.se

Regeringsuppdrag

Förslag till hur tillsynen över den statliga räddningstjänstens olika grenar kan utvecklas och hur MSB kan stödja de ansvariga myndigheterna i deras tillsynsverksamhet

Innehållsförteckning

Regeringsuppdrag	1
Innehållsförteckning	2
1. Sammanfattning	3
2. Tillsyn	4
3. Nuläge	5
4. Slutsatser och förslag	7
Hur ska tillsynen utvecklas?	7
Hur ska MSB stödja de ansvariga tillsynsmyndigheterna?	10
Bilagor	13
Referenser	13

1. Sammanfattning

Av uppdragstexten från regeringen framgår att syftet med regeringsuppdraget är att tillsynen över den statliga räddningstjänstens olika grenar ska effektiviseras och förstärkas. Genom en förbättrad tillsyn ska man uppnå ett av syftena med en samlad räddningstjänstlagstiftning nämligen samsyn och samordning mellan de räddningstjänstansvariga myndigheterna i samhället.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har därför av regeringen den 14 april 2010 getts i uppdrag att i samverkan med Kustbevakningen och Rikspolisstyrelsen och Transportstyrelsen lämna förslag till hur tillsynen över den statliga räddningstjänstens olika grenar kan utvecklas och hur MSB kan stödja de ansvariga myndigheterna i deras tillsynsverksamhet.

Den statliga räddningstjänstens olika grenar består av efterforskning av försvunna personer i andra fall, fjällräddningstjänst, flygräddningstjänst, sjöräddningstjänst, miljöräddningstjänst till sjöss och räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen. Vid efterforskning av försvunna personer i andra fall och fjällräddningstjänst är det varje länspolismyndighet som har ansvar för verksamheten med undantag för fjällräddningstjänst där det av naturliga skäl endast är polismyndigheterna i de fyra fjälläna Dalarna, Jämtland, Västerbotten och Norrbotten som har verksamhetsansvar. Vad gäller flyg- och sjöräddningstjänst har Sjöfartsverket verksamhetsansvaret medan Kustbevakningen ansvarar för miljöräddningstjänst till sjöss. Vid räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen har respektive länsstyrelse verksamhetsansvar.

Avseende tillsynsansvar för respektive verksamhet svarar Rikspolisstyrelsen för tillsynen över efterforskning av försvunna personer i andra fall samt fjällräddning. Tillsynsansvaret för flyg- och sjöräddningstjänst finns hos Transportstyrelsen medan Kustbevakningen ansvarar för tillsynen över miljöräddningstjänst till sjöss. MSB svarar för tillsynen över räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen samt över samordningen av den statliga räddningstjänstens olika grenar.

Regeringsuppdraget har genomförts i projektform och har skett i samverkan med Rikspolisstyrelsen, Transportstyrelsen och Kustbevakningen samt enheten för utveckling av räddningstjänst och krishantering vid MSB. I projektets styrgrupp har Lena Tellvik chef för Tillsynsenheten MSB och Håkan Axelsson chef vid enheten för utveckling av räddningstjänst och krishantering MSB ingått. Projektgruppen har bestått av projektledare Magnus Olofsson MSB, Lars-Gunnar Strandberg och Charlotte Larsgården MSB, Carin Ewald Rikspolisstyrelsen, Annika Wallengren och Ronnie Hanzén Transportstyrelsen samt Örjan Martinsson Kustbevakningen.

Projektledaren har träffat styrgruppen för löpande avstämningar under arbetets gång. Under hösten 2010 och vintern 2011 har det genomförts en kartläggning av den statliga räddningstjänsten och tillsynen över

verksamheten. Kartläggningen har gjorts genom att studera lagar, förordningar och förarbeten till dessa. Utöver detta har uppdraget tagit del av andra styrdokument såsom föreskrifter, myndighetsinstruktioner, regleringsbrev samt program för respektive räddningstjänst. Dessutom har projektledaren under hösten 2010 besökt de aktuella tillsynsmyndigheterna. I februari 2011 har det genomförts ett seminarium med representanter från MSB, Rikspolisstyrelsen, Transportstyrelsen och Kustbevakningen. I samband med besöken hos myndigheterna och seminariet har diskussioner förts om hur tillsynen över området kan utvecklas och hur MSB kan stödja dem i den processen. Under arbetets gång har löpande diskussioner förts med representanter för enheten för utveckling av räddningstjänst och krishantering som ansvarat för regeringsuppdraget om utveckling av samordningen av samhällets räddningstjänst. (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Diarienummer 2010-4637)

Med utgångspunkt från kartläggningsrapporten och de diskussioner som förts har ett antal förslag arbetats fram på hur tillsynen över den statliga räddningstjänsten kan utvecklas. (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kartläggning av tillsynen över statlig räddningstjänst, 2011-03-15, Diarienummer 2010-4638) Förslagen avser såväl hur tillsynen över de olika grenarna av den statliga räddningstjänsten kan utvecklas som hur MSB kan stödja de ansvariga tillsynsmyndigheterna i deras tillsyn. De förslag regeringsuppdraget kommit fram till är följande:

- Gemensam uppfattning om vad tillsyn innebär
- Gemensam tolkning av tillsynsuppdraget över de statliga räddningstjänsternas olika grenar
- MSB ges en tillsynsvägleddande roll innefattande uppföljning, utvärdering, samordning av tillsynsverksamheten samt stöd och råd till tillsynsorganen.

Avslutningsvis framhåller regeringen i skrivelse 2009/10:70 att tillsyn bör utföras av ett organ som är självständigt från den verksamhet som tillsynen riktas mot. Detta garanterar trovärdigheten i tillsynen. I de fall då det bedöms finnas skäl för att statliga myndigheter eller kommuner ska ansvara för både drift och tillsyn av en verksamhet menar regeringen att självständigheten bör garanteras genom en tydlig åtskillnad av ansvaret för drift och tillsyn inom organisationen.

2. Tillsyn

Tillsynen och begreppet tillsyn har på senare år varit föremål för en omfattande översyn. I regeringens skrivelse 2009/10:79 uttrycks att tillsynen är viktig för att stärka efterlevnaden av de föreskrifter som bl.a. riksdag och regering har beslutat. Ett syfte med tillsynen är att tillvarata medborgarnas intressen. För

att vara rättssäker bör tillsynen vara tydlig och enhetlig. Genom enhetliga begrepp och regler ska de verksamhetsutövare som tillsynen riktas mot ges bättre förutsättningar att följa rådande regelsystem. Tillsynsbegreppet definieras i samma skrivelse som verksamhet som avser självständig granskning för att kontrollera om tillsynsobjekt uppfyller krav som följer av lagar och andra bindande föreskrifter och vid behov kan leda till beslut om åtgärder som syftar till att åstadkomma rättelse av den objektsansvarige.

3. Nuläge

Av den utvärdering av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor som genomfördes under 2009 framgick att tillsynen över de statliga myndigheternas räddningstjänst i många fall varit otillräcklig. Vidare konstaterades att den ansvarsfördelning som råder för tillsyn inte leder fram till den samsyn och samordning mellan de räddningstjänstansvariga organen i samhället som avsetts. För att kunna uppnå en större samsyn och samordning menade utredningen att tillsynen inom området behöver en högre grad av tydlighet och enhetlighet. (Ds 2009:47)

Genom den kartläggning som gjorts över området, inom ramen för detta uppdrag, framgår det mycket tydligt att det finns stora skillnader mellan de olika tillsynsmyndigheterna. Det finns till exempel stora skillnader i hur tillsynsbegreppet definieras inom de respektive myndigheterna, vilka tillsynsmetoder och systematik som används. (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kartläggning av tillsynen över statlig räddningstjänst, 2011-03-15, Diariernr 2010-4638)

Tillsynsbegreppet

När det gäller tolkningen av tillsynsbegreppet är diskrepansen stor mellan de olika tillsynsmyndigheterna. En myndighet anser att tillsynen kan likställas med revision som en metod för att bedöma verksamhetens kostnadseffektivitet. Ett annat synsätt är att se på tillsynen som ett sätt att kontrollera att verksamheten följer de beslut som fattats. Ett tredje synsätt är att tillsynens uppgift är att kontrollera lagefterlevnaden.

Tillsynsuppdraget

När det gäller tillsynsmetoder och med vilken omfattning tillsynen bedrivs finns det också stora skillnader mellan myndigheterna. Vid en myndighet initieras ett tillsynsuppdrag genom att myndighetsledningen beslutar om att någon särskild händelse eller företeelse ska granskas. På myndigheten fastställer man varje år en tillsynsplan. I planeringen lämnas även stort utrymme för att granska oplanerade händelser. En anledning till att man beslutar om en sådan är att händelsen eller företeelsen fått stor uppmärksamhet i media. En annan metod är att göra regelbundna tillsynsbesök hos de olika tillsynsobjekten. Vanligtvis innebär det att varje

tillsynsobjekt besöks med 2-3 års intervaller. Syftet med tillsynen i dessa fall är att kontrollera att programmen för räddningstjänst uppfyller lagstiftningens krav. Ytterligare en metod som används är att i efterhand kontrollera och utvärdera hur olika räddningsinsatser genomförts. Vid en annan myndighet genomförs ingen tillsyn utan den kontroll av verksamheten som sker är en uppföljning att de anställda har rätt kompetens och att verksamheten har en ändamålsenlig bemanning.

Skillnader finns också mellan myndigheterna i den systematik som används och hur erfarenhetsåterföring sker. Flera av tillsynsmyndigheterna upprättar tillsynsplaner som utgångspunkt för planering av tillsynen. Vad gäller erfarenhetsåterföring och uppföljning är dock variationerna stora. En av myndigheterna skickar ut rapporten från den genomförda tillsynen på intern remiss till samtliga avdelningar innan rapporten fastställs. När rapporten har fastställts informeras de myndigheter som omfattas av verksamhetsansvaret om resultatet av tillsynen. En annan myndighet upprättar en rapport efter tillsynsbesöket som kommuniceras med tillsynsobjektet innan den fastställs. Tillsynsmyndigheten följer sedan upp de rekommendationer som getts i rapporten. Vid en annan myndighet sker erfarenhetsåterföringen genom att en kollega på myndigheten delges resultatet av tillsynen.

Sammanfattningsvis kan sägas att det finns stora skillnader mellan myndigheterna när det gäller att planera, genomföra och följa upp tillsyn.

Samordning

När räddningstjänstlagen antogs 1987 syftade den bland annat till att samla samhällets räddningstjänster i en gemensam lag. Anledningen var att lagstiftaren ville effektivisera samhällets räddningstjänst genom ett ökat samarbete mellan olika räddningsorgan och ett bättre utnyttjande av samhällets sammantagna resurser. (Prop. 1985/86:170) Genomförda utredningar visar att den avsedda samverkan mellan de räddningstjänstansvariga organen inte uppnått en tillfredställande nivå. Bland annat har Haverikommissionen i ett antal utredningar pekat på brister i samordningen av samhällets räddningstjänst vilket de också påpekade i remissvar till utredningen Reformen skydd mot olyckor. Av utredningen om samhällets helikopterresurser som avslutades 2008 framgår det att ett effektivt resursutnyttjande av samhällets helikopterresurser för räddningsinsatser inte uppnåtts. Utredningen gav också ett antal förslag till hur helikopterresurserna kunde utnyttjas på ett mer effektivt sätt.

MSB har till uppgift att utöva tillsyn över frågor som rör samordningen mellan den statliga räddningstjänstens olika grenar. Någon systematisk tillsyn utifrån fastställda tillsynsplaner har hittills inte bedrivits för detta område. Den tillsyn som bedrivits har varit av reaktiv karaktär och har bedrivits inom ramen för Räddningsverkets delegation för räddningstjänst.

MSB följer varje år upp kommunernas efterlevnad av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor. Denna uppföljning innehåller även frågor om

kommunernas samverkan med statlig räddningstjänst. Svaren visar att en betydande andel av kommunerna inte har genomfört samråd med de statliga räddningstjänstmyndigheterna i arbetet med handlingsprogrammen. Detta gäller även flera kommuner där de lokala förhållandena borde medföra att det är nödvändigt att genomföra sådana samråd.

Länsstyrelsen följer i sin tillsyn över den kommunala räddningstjänsten upp hur kommunerna samverkar med statliga myndigheter som ansvarar för statlig räddningstjänst samt andra organ i samhället som berörs av denna verksamhet.

4. Slutsatser och förslag

Hur ska tillsynen utvecklas?

Mot bakgrund av den beskrivning som gjorts ser MSB behov av att utveckla tillsynen av den statliga räddningstjänstens olika grenar inom i huvudsak tre områden. Dessa omfattar en gemensam definition av begreppet tillsyn, att myndigheterna har en gemensam syn på tillsynsuppdraget samt en förändrad och tydligare roll för MSB.

De två första delarna vilka omfattar ett gemensamt tillsynsbegrepp och att myndigheterna ser på tillsynsuppdraget på samma sätt krävs för att kunna bedöma om tillsynen genomförs på ett likvärdigt och effektivt sätt. Det bidrar också till att underlätta uppföljningen av den tillsyn som sker liksom att arbete med metodutveckling och återkoppling av erfarenheter från inträffade händelser förbättras.

Det tredje området utgår från en förändrad och tydligare roll för MSB. I lagen om skydd mot olyckor har MSB idag uppgiften att svara för tillsynen över samordningen av den statliga räddningstjänstens olika delar. I arbetet med regeringsuppdraget har det konstaterats att det finns brister i samordningen men att MSB med dagens uppdrag saknar verktyg för att sammanställa den nationella bilden av det tillsynsarbete som bedrivs. Detta hör dels ihop med hur tillsynsbegreppet och uppdraget definierats men också med lagstiftningen som inte ger MSB verktyg för att samla in dessa uppgifter. Rollen behöver därför förändras till en tillsynsvägledande roll som omfattar uppföljning, utvärdering och samordning av tillsynen samt i vissa fall stöd och råd till tillsynsmyndigheterna.

MSB föreslår att det inom räddningstjänstområdet etableras en gemensam uppfattning om vad tillsyn innebär. Uppfattningen är att tillsyn avser en självständig granskning för att kontrollera om tillsynsobjekt uppfyller krav som följer av lagar och andra bindande föreskrifter. Denna granskning kan vid behov leda till beslut om åtgärder som syftar till att åstadkomma rättelse av den objektsansvarige

I regeringens tilläggsdirektiv till utredningen "Tillsyn - förslag om en tydligare och effektivare offentlig tillsyn" framhålls att tillsynsbegreppets mångtydighet inneburit problem. Bland annat har det inneburit en osäkerhet kring syftet med tillsynen och hur tillsyn ska bedrivas. Hela den omfattande tillsynsutredningen har utmynnat i regeringens skrivelse "En tydlig, rättssäker och effektiv tillsyn", skr 2009/10:79. I denna har regeringen uttalat att begreppet tillsyn främst bör användas för verksamhet som avser självständig granskning för att kontrollera om tillsynsobjekt uppfyller krav som följer av lagar och andra bindande föreskrifter och vid behov kan leda till beslut om åtgärder som syftar till att åstadkomma rättelse av den objektsansvarige.

I regeringsuppdraget har vi tillsammans med de övriga berörda myndigheterna enats om att använda ovanstående definition för tillsynen över den statliga räddningstjänsten.

MSB föreslår vidare att den nuvarande ansvarsfördelningen för tillsynen över den statliga räddningstjänstens olika grenar bibehålls men uppgiften definieras tydligare. Tillsynsuppdraget föreslås omfatta bedömning av förmåga till räddningsinsats och hur samverkan sker med berörda organisationer. För denna tillsynsuppgift behöver en systematik utvecklas som bygger på granskning av myndigheternas program för räddningstjänst och uppföljning av inträffade händelser. Erfarenheterna behöver också på ett mer systematiskt sätt än vad som sker idag tas tillvara och återkopplas inom och mellan myndigheterna och organisationer.

Tillsyn över statlig räddningstjänst

I den kartläggning som gjorts inom ramen för det här uppdraget kan man tydligt urskilja ett antal grundläggande och gemensamma krav för all räddningstjänstverksamhet i landet. Bestämmelserna återfinns i första kapitlet i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och utgörs av följande skyldigheter:

- Att med hänsyn till de lokala förhållandena bereda ett **tillfredsställande och likvärdigt skydd** för människor, egendom och miljö
- Räddningstjänsten ska planeras och organiseras så att räddningsinsatserna kan påbörjas inom **godtagbar tid** och genomföras på ett **effektivt sätt**
- Samarbeta och samordna verksamheten med andra räddningstjänstorgan samt andra som berörs av verksamheten
- Informera allmänheten om vilken förmåga till räddningsinsatser som finns

Tillsynen bör därför utgå från att den statliga räddningstjänsten uppfyller dessa krav. Hur bestämmelserna ska tolkas går inte att ge ett entydigt svar på utan kan variera utifrån förutsättningarna för respektive gren av den statliga räddningstjänsten. Det är således ett ansvar för respektive tillsynsmyndighet att göra en självständig tolkning utifrån förutsättningarna i det enskilda fallet. Utöver dessa grundläggande bestämmelser har flera av myndigheterna ett antal bindande föreskrifter för verksamheten att förhålla sig till. Något som även det bör beaktas i tillsynen.

Utöver gemensamma bestämmelser att utgå från bör det även finnas någon gemensam utgångspunkt för vad tillsynen ska inriktas mot. Enligt förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor ska respektive myndighet upprätta program för räddningstjänsten. Programmen ska innehålla uppgifter om vilken **förmåga** till räddningsinsatser man har och avser att skaffa sig och uppgifter om **samverkan** med kommuner, statliga myndigheter och andra berörda organisationer. För denna tillsynsuppgift behöver en systematik utvecklas som bygger på granskning av myndigheternas program för räddningstjänst och uppföljning av inträffade händelser. Programmen behöver innehålla uppgifter som möjliggör tillsynsmyndigheternas bedömning av den statliga räddningstjänstens förmåga. Bland annat bör det vara möjligt att göra en översiktlig bedömning av om myndigheten uppfyller kriterierna om ett tillfredsställande och likvärdigt skydd, att räddningsinsatserna kan påbörjas inom godtagbar tid och genomföras på ett effektivt sätt. Dessutom bör programmen innehålla uppgifter om hur myndigheten samverkar med de som berörs av verksamheten. Sjöräddningstjänsten och miljöräddningstjänst till sjöss redovisas i ett handlingsprogram för hela verksamheten. Eftersom dessa verksamheter är organiserade regionvis bör programmet för att underlätta

tillsynsmyndighetens bedömning kompletteras med en beskrivning av vilken förmåga respektive region har.

Som komplement bör även viss tillsyn ske av hur verksamheten i praktiken lever upp till de i lagen uppställda kraven på verksamheten. Denna tillsyn utförs lämpligen genom att granska och utvärdera enskilda räddningsinsatser, händelser eller övningar. Tillsynen bör således utgå från att kontrollera såväl den planerade som den faktiska förmågan att utföra räddningsinsatser. För att ha rätt förmåga och för att utnyttja samhällets samlade resurser på ett så effektivt sätt som möjligt bör även en kontroll ske av att samverkan sker med berörda organisationer.

Hur ska MSB stödja de ansvariga tillsynsmyndigheterna?

Den sista delen i regeringsuppdraget omfattade att lämna förslag på hur MSB skulle kunna stödja de andra myndigheterna i sin tillsyn.

Slutligen föreslår MSB att deras tillsynsroll över samordningen av den statliga räddningstjänsten upphävs och ersätts av en tillsynsvägladande roll. Denna består då av delarna uppföljning, utvärdering och samordning av tillsynen samt i vissa fall stöd och råd till dessa myndigheter och organisationer. MSB:s uppföljning sammanställs i en nationell bild som återkopplas till berörda myndigheter. Eftersom MSB sedan tidigare följer upp kommunernas arbete enligt lagen om skydd mot olyckor innebär förslaget att en samlad nationell bild över arbetet med lagstiftningen erhålls som underlag för att bedöma effektivitet och likvärdighet.

Det nuvarande tillsynsansvaret i lagen om skydd mot olyckor innebär att kommunen utövar tillsyn mot den enskilde inom kommunens område och länsstyrelsen över kommunerna inom sitt geografiska område. MSB utövar den centrala tillsynen utom i fråga om statlig räddningstjänst då tillsynen bedrivs av den myndighet regeringen bestämmer. MSB har för tillsynen av den statliga räddningstjänsten förutom tillsynen över räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen även tillsynsansvar över samordningen mellan den statliga räddningstjänstens olika grenar.

Av regeringens skrivelse 2009/10:79 uttalas att för varje tillsynsområde där tillsynen utförs av mer än ett organ bör regeringen utse en statlig myndighet att ansvara för samordningen av tillsynen. En sådan samordnande myndighet anser regeringen även bör bemyndigas att utfärda föreskrifter kring tillsynen.

Av samma skrivelse uttalas att funktionen tillsynsvägladning bör bestå av uppföljning, utvärdering, samordning av tillsynsverksamheten samt stöd och råd till tillsynsorganen. En tillsynsvägladande myndighet bör framförallt

finnas inom områden där tillsynen utförs av såväl centrala statliga myndigheter som länsstyrelser och kommuner. Inom tillsynsområden där många olika myndigheter har tillsynsuppgifter riskerar annars ansvarsförhållandena att bli så komplexa att löpande samordning behövs för att tydliggöra ansvarsförhållanden mellan de olika tillsynsmyndigheterna. Samordningen av ett tillsynsområde bör enligt regeringen så långt som möjligt ske informellt genom kontakter och ömsesidigt samarbete mellan de olika tillsynsmyndigheterna.

MSB har bland annat utifrån den uppföljning som gjorts i Ds 2009:47 kunnat konstatera att det finns brister i den samsyn och samordning som sker idag mellan räddningstjänstansvariga myndigheter. I dagsläget saknar dock MSB verktyg för att kunna följa upp och utveckla denna samverkan. Vi bedömer också att den nuvarande tillsynsrollen är otydlig i förhållande till de andra tillsynsmyndigheterna. Vi föreslår därför att tillsynsuppgiften över samordningen upphävs och att den ersätts av att MSB ges en tillsynsvägladande roll. Inom ramen för en sådan roll kan MSB redovisa en samlad nationell bild. Detta ger underlag för att ge ett tydligare stöd till de operativa tillsynsmyndigheterna. I dialogen kring regeringsuppdraget har de andra myndigheterna ställt sig positiva till en sådan förändring av MSB:s roll.

Ett ytterligare motiv är att MSB redan idag har en sådan tillsynsvägladande roll mot länsstyrelserna i deras tillsyn över kommunerna liksom mot kommunerna i deras tillsyn över enskilda.

Förslaget skulle också innebära att MSB blir tillsynsvägladande inom hela området lagen om skydd mot olyckor. Detta innebär att myndigheten får en samlad bild av hur arbetet genomförs på såväl lokal, regional som statlig nivå. Det är i det här sammanhanget viktigt att påpeka att det största behovet av samordning finns mellan kommunal och statlig räddningstjänst.

MSB ser att den tillsynsvägladande rollen innebär att ett forum för tillsynen över statlig räddningstjänst behöver inrättas. Här är det viktigt att poängtera att detta forum ska fungera självständigt från det forum som föreslås inrättas för att utveckla samordningen av samhällets räddningstjänst. Det är dock viktigt med kommunikation mellan dessa båda forum som t ex att erfarenheter från tillsynen kan utgöra ingångsvärden för att utveckla samordningen av samhällets räddningstjänst. I det föreslagna forumet för tillsynsfrågor är avsikten bland annat att aktualisera frågor angående brister i samordningen av räddningstjänst. Detta kan göras genom att ta tillvara erfarenheter från Haverikommissionens utredningar och från andra insatser där brister i samordningen mellan räddningstjänstmyndigheter uppmärksammas. Ytterligare en tänkbar åtgärd för att utveckla tillsynen över samordningen är att MSB tar initiativ till att granska och utvärdera enskilda räddningsinsatser eller särskilda företeelser med fokus på samordningsfrågor. Den tillsynsvägladande rollen bör dels bestå av att upprätta och samordna ett forum för tillsynsfrågor angående statlig räddningstjänst. Den bör också innebära att hålla samman arbetet med att ta fram ett inriktningsdokument för arbetet med tillsynsfrågor

som bland annat innehåller syfte, identifierade behov och tidsplan. Syftet är att skapa ett forum där myndigheterna gemensamt kan arbeta med att identifiera utvecklingsbehov för tillsynsarbetet och följa upp att åtgärder vidtas.

Myndigheterna behöver också diskutera begrepp och målformuleringar i lagstiftningen som t.ex. begreppen tillfredsställande och likvärdigt skydd eller att räddningsinsatserna ska genomföras inom godtagbar tid och på ett effektivt sätt. En annan tydlig uppgift är att vara ett forum för erfarenhetsåterföring från insatser, visa på goda exempel samt att gemensamt granska insatser och övningar.

För att genomföra de föreslagna förändringarna krävs vissa justeringar i 5 kap. i förordning (2003:789) om skydd mot olyckor. Utöver detta bör även ställning tas till att eventuellt ge MSB föreskriftsrätt för tillsynen över den statliga räddningstjänsten. MSB ser idag inget omedelbart behov av föreskrifter inom området, utan har konstaterat att det i regeringens skrivelse 2009/10:79 framgår att den myndighet som har till uppgift att samordna tillsynen även bör ges föreskriftsrätt inom området.

Bilagor

Remissvar, 2011-04-28, Kustbevakningen

Remissvar, 2011-05-05, Rikspolisstyrelsen

Remissvar, 2011-05-05, Transportstyrelsen

Referenser

Lagen (2003:778) om skydd mot olyckor

Förordning (2003:789) om skydd mot olyckor

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kartläggning av tillsynen över statlig räddningstjänst, 2011-03-15, Diariernr 2010-4638

Regeringens proposition 2002/03:119, *Reformerad räddningstjänstlagstiftning*

Regeringens proposition 1985/86:170, *Om räddningstjänst mm*

Regeringens skrivelse- Skr 2009/10:79: *En tydlig, rättssäker och effektiv tillsyn*

Regeringens skrivelse-Skr 2009/10:124: *Samhällets krisberedskap – stärkt samverkan för ökad säkerhet*

Statens offentliga utredningar-SOU 1983:77, *Effektiv räddningstjänst*

Statens offentliga utredningar, SOU 2004:100 *Tillsyn-Förslag om en tydligare och effektivare offentlig tillsyn*

Statens offentliga utredningar-SOU 2008:129, *Helikoptern i samhällets tjänst*

Departementsskrivelse- Ds 2009:47: *Reformen skydd mot olyckor- en uppföljning med förslag till utveckling*